

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Humilis & dolorosa confessio nostræ impatientiæ, cæcitatıs &
ingratitude in tribulationibus, Dei munere exhibitıs: itidem pro
vitiu[m] horum emendatione, contrariarumq[ue] virtutum largitione, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Humilis & dolorosa confessio nostræ impatientiæ, cæcitatæ & ingratiitudinis in tribulationibus Dei munere exhibitæ: uideam pro uitiorum horum emendationem contrariarumq; virtutum largitione, Precatio XI.

1. Tim. 1.

VAE vix nefando mihi peccatori, vix impio & sceleroso transgressori, qui tantorum Domini mei cruciatuum & opprobriorum, tantorum etiam dolorum & angustiarum tuarum mater amantissima causa existens, vobis non cōpator. Et si non condoleo, quomodo conregnabo? Quomodo Christi capitis mei me membrum & tuum filium comprobabo, dum eius dolorem & opprobrium non sentio, nec participo: dum tibi non collachrymor nec condoleo. Immo cur, pro dolor, in flagellis & tribulationibus aliquando mihi obuientibus ita impatientē, reclamantem, in querelas & murmurationes indignabunde erumpentē me inuenio? Cur non potius amantissimo ac fidelissimo patri pro qualibet aduersitate præcordiales & iuges refero gratias, cum præclarior & pretiosior, post seipsum, donum, fidelibus amicis suis in hac vita largiri non possit? cumq; iste sit annulus pretiosus quo sibi Deus animā humilem & patientem suauiter & amabiliter desponset, & ad potiora dona suscipienda, sublimiterq; transformandam ipsam dignissimē præparet & adornet? Nunquid non in humanis & incōparabilibus doloribus & angustijs suis sibi vicem aliquam rependi etiam quam fidelissimē promeruit? An non ob innumera & irremunerabilia gratuita collata beneficia dignus etiam est pro quo nō nihil sustineam? Quid, cum inferni tormenta vicibus innumeris cōmerui, nunquid non eorum loco patientissimo corde omnia libenter sufferam? Heu immensa mea cæcitas, quæ hæc minime aduertit. Heu quod non confidero & indefinenter pertracto, non nisi per crucē calicemq; aduersitatis ad æternitatis gloriā perueniri quodq; momentanea & leuis tribulatio huius vitæ supra modum in sublimi pondus æterna gloriæ operetur in nobis. Heu mihi quod ita cæcatus fui, vt immēsum hunc pium, paternumq; amorem attendere nequiverim, quo munus hoc præclarissimum (tribulationis & aduersitatis, signum euidentissimum appropinquantis gratiæ suæ) toties mihi donare amanter disposuit & largitus est: idēq; ingratus, tardus & eger, pressuram quamlibet non patienti & hilari animo, sed tepido & inuito corde suscepi: immo sapius subterfugi & euadere quæsiui, spolians inemetipsum gratiæ suæ fructu, quē indubitanter per has mihi impartiri statuerat.

2. Cor. 4.

Quapropter & fons misericordiæ, fons salutis & gratiæ pijsima Christiifera virgo Maria, spes & refugium meum desideratissimum & securissimum post Deum, te cum omnibus pijsimis & feruentissimis lachrymis tuis obsecro fiducialissime affectuosissimēq; vt in recompensationem & supplementum omnis negligentiae, ingratiitudinis & impatientiæ meæ, & in gratiarum actionem amarissimæ & innocentissimæ passionis filij tui, eidem prætendere & offerre digneris, omnes acerbissimos dolores, intensissimos merores, amarissimas lachrymas, maternā compassionem, mitissimam patientiam, humillimam resignationem, perfectissimam charitatem tuam, & vniuersa simul gloriosa merita tua, quibus etiam hanc mihi promerearis gratiam, vt postmodum omnis amantissima Dei voluntas mihi fiat desideratissima, vt quicquid dehinc sua ordinante paterna fidelitate & providentia mihi aduersi obuenerit, patienter & quamimmo cum alacritate, dulcedine, gratiarum actione, & cordis deuotione patiar: nil amari turbulentæ admittens aut circumferens aduersus eos, qui molestiæ quippiam vnquam mihi amodo irrogauerint: quia
potius

potius fingulari eos dilectione & obsequio honorem & remunerem tanquam meos purgatores & fidelissimos coadiutores regni Dei promerendi, de sola manu Domini cuncta desideranter suscipiens cum perfecta animi resignatione & praecordiali gratitudine; continuè fideliterq; perpendens quàm amanti, quàm pio & benigno corde ad utilitatem meam hoc me praclaro donârit munere, quatenus sic benignè, humiliter, & profunda cum gratitudine eius me postmodum submittam subdamq; paternæ correctioni & flagellis, vt ab æternæ gehennæ flagellis sua misericordia & gloriosa tua intercessione liberer, & immarcescibili gloria atque honore tecum in cœlis æternaliter coroner, Amen.

Actio gratiarum pro mœrorum & pressurarum abyſſo, qua demergebatur sacratissimum cor Deiparae virginis Mariae, dum à Praefide populo spectandus exhiberetur, adedè dirè excruciatuſ dilectus vnicus eius, à ſauiffimâq; plebe feroci animo ad ignominioſum crucis supplicium expoſtularetur, & mortis ſententiâ à Pilato damnatus, Iudæorum manibus crucifigendus traderetur.

THRENOS XII.

Nobilissima cœlorum regina, gloriosissima mundi Domina, beatissima Christiſera virgo Maria: quâ inæſtimabilis & acerbus procul omni dubio dolor & anguſtia apprehendit atque conculſit materna viscera tua, quàm amariffimus te mœror circumdedit & innaſit, dum tam inhumaniter tractatum, tam miſerandum in modum vulneribus conculſum & ſauciatum, ex omni corporis parte ſanguinem amantem, & præ frigore tremebundum vnicum dilectum tuum à Praefide pro duci populo ſpectandum, vidifti. Aſt quamuis Pilatus ſpectaret ſe furibundam eorum iracundiam ſedaturum, ſanguinariamq; ſitim reſtincturû ſi eum pœnis tam inamitibus correptum, ignominia & illuſione tâ grauiffima & crudeliſſima affectum, tam miſerabiliter lacerum, ſi denique innoctentem eum & nil malè meritum: ſed ſola improbitate & eorum inuidia traditum, tam dirè, tamen præter fas & æquitatem caſtigatum, ipſis produceret & exhiberet, ſeuam inquam eorum tyrannidem, inclementiam & odium in charitate iam tranſiturum (cum nec latro vel ſceleſtas quiſpiam ſuis pro facinoribus vnquam tam indignè tractatus fit) ſed proh dolor, dulciſſima Domina, ferreum eorum pectus nõ modo tam immanis cruciatibus neutiquã emolliri, verùm ad maiorem etiam excandescere liuorem & inuidentiã conſpexiſti, adedè vt feroci animo, incompoſito & horribi ſonitu vociferarentur: *Tolle, tolle, crucifige eum, Sanguis eius ſit ſuper nos & ſuper* Ioan. 19.
Matth. 27.

filios noſtros. O quanto tunc dolore & præſſura piſſimum, maternumq; cor tuum verba hæc crudeliſſima, animo tam inuido ac maligno deprompta conſiderût & lacerauerunt. Quàm inſuper penè tota mœrore & anguſtia abuiſti & examinata es, dum videres Pilatum nil valere neque proficere, quicquid vel diceret, vel faceret pro filio tuo liberando: eorum autem inſaniam ac furorem magis ac magis increſcere, nec non Pilato, ſi abſolutum filium tuum vita ac libertate donaret, inimicitiam Cæſaris amiſſionemq; minare principatus. Luc. 23.

Et quis tam durus & impius inuenietur, qui clamores illos horribiles, inauditam hanc inuidentiã & execrãdum Iudæorum odium audiens, nõ ingemiſcat, & ſine compaſſione prætereat? Quis ſæuiſſimis & ſanguinarijs his canibus nõ ſuccèſſeat? Quanto magis mater eius tu dulciſſima præ creatoris omnibus abundãtijs eius amore perfuſa & abſorpta doloribus morte amarioribus tunc rep'eta diſtenderbaris. His autem ſeſe appulit, totam te abſorbens & operiens, immenſus & amariffimus